

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 80. ANUL XIX.

Sabiu, in 7/19 Octomvre 1871.

Telegrafulu este de done ori pre septemana: Dumineca si Joi'a. — Prenumeratiunea sa face in Sabiu la expeditura foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate catre expeditura. Pretulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte parti ale Transilvanie si pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si fieri streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Insetatele se platescu pentru intai'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetice cu 3 1/2 cr. v. a.

Invitare de prenumeratiune
la

„Telegrafulu Romanu“

pre patriarulu din urma (Octomvre—Decembre) alu anulu 1870. — Pretulu abonamentulu pre 1/4 de anu e:

Pentru Sabiu 1 fl. 75 xr. v. a.

Pentru Trani'a si Monarchi'a austro-unguresca 2 fl. v. a.

Pentru Romani'a si strainatate 3 fl. v. a.

DD. abonanti sunt rugati a nu intardia cu tramitarea prenumeratiunilor.

Adresele ne rugamu a se scrie curatu, si in locu de epistole de prenumeratiune recomandamu op. publ. avisurile postali, (Posta-Utalyany. — Post-Anweisung.) ca impreunate cu spese mai putiene si ca mai sigure pentru inaintarea baniloru de prenumeratiune la

Editor'a „Telegrafulu Romanu“
in Sabiu.

Totu la politic'a nostra.

Vedemu in unele foi de ale nostre ca se da multiamita, nu scimu cui, ca romanii au sciutu sa face o opusetiune passiva atatu de minunata.

Deca amu ceti asi'a ce-va in diariile straine amu sci ce sa judecamu de ele. Acele unele sunt de buna, altele de rea credintia; unele ne voiescu binele dara nu sciu cum; altele ne voiescu reulu si ne imbarbatéza in procederile nostre pre dosu.

„Reform“ foia de Vien'a, laudandu passivitatea nostra pote fi de buna credintia, dara fara de cunoscintia referintieloru nostre; seu pote ca i este mai multu de nemtii sei iubiti din Transilvani'a. Diariile slavice voru lauda conduit'a acésta, nu pentru ca ne voiescu binele, dara fiindca loru le vine bine o politica, prin carea noi, o natiune de trei milioane de suflete, sa cautamu amicitia problematica a fractiuniloru de sute de mii de suflete.

Diariile nationale aru trebui sa fia mai cu consciintia. Ele aru trebui sa veda urmările passivitatii dela inceputulu ei, prin cari noi nu potemu face nimic'a, prin cari ne-amu legatu mainile pentru tote afacerile publice-politice; prin cari amu devenitu de noi astadi nu avemu votu nicairi, ca si candu amu fi numai tolerati in tier'a nostra.

Pare ca vedemu pre pretensii nostri diplomati, cum voru dice, ca ce avemu seu ce amu ave dela amicitia ungeresca? Si tocm'a aici e chei'a cestiunii, tocm'a aici este punctulu care fne desparte pre noi cei pentru activitate de cei ce suntu pentru passivitate, ca noi nu cautamu inainte de tote amici, cu pelari'a in mana, ci voimu prin seriozitatea romana si prin autoritatea nostra, cu unu conventu prin respectulu ce ni-lu vomu castigá prin faptele nostre sa ne facemu amici. Cine voru fi acei amici e alta intrebare. Acésta se va vede dupa ce vomu fi intratu in actiune si dupa ce vomu fi lucratu intrins'a unu tempu.

Noi nu potemu asi'a dara intrá in chorulu celoru ce canta osan'a passivitatii; nu potemu inse nici pentru aceea, pentru ca vedemu ca chiaru si din acei declarati passivisti alérga nu numai dupa amicitia, dara si dupa mila magariloru, cerendu sa le dea postori, pre candu ei aru trebui sa retiena si pre altii si sa nu-si mangiesca mainile cu o administratiune emanata din legi, la a caroru facere nu voru sa participe. Ba noi nici nu potemu privi pro-

cederea acésta de vre-o passivitate, ci de o amietia confusa, cu scopu seu fara scopu; la tota intemplantarea in sa cu urmările unei tarbaciri generale a romaniloru.

Aflamu ca este tempulu a trage atentiunea publiculu romanu la situatiunea in care ne-a pusu amagirea propria. Este tempulu ca sa vedemu sa estimu din trens'a.

Inse cum? Respusulu la acésta intrebare are sa se ventileze prin pres'a nationale in modu sinceru de catre cei chiamati ai natiunii, ca sa nu repetimu cum-va precipisulu celu plinu de captatiuni de bunevoientiele omeniloru.

Audimu din unele parti, ca romanii transilvaneni dorescu ca comitetulu nationalu dela 1861 sa se puna ierasi in fruntea natiunii.

Eveneminte politice.

Ceea ce s'a intemplantu in regimentulu Ogulinu din Croati'a se cuprinde in urmatoarele:

Agramu, 10 Octomvre. In Ogulinu, confiniile militari, au eruptu perturbari. Cete inarmate resbira patrurile tramise in contra-le, pradeza magazinele de pusci si se opunu cu vehemintia. Doue batalioni de infanteria au pornitu de aici si din Karlstadt la fatia loculu.

Pest'a, 11 Octomvre. Despre conturbările in cerculu confinariu Ogulinu au sositu sciri mai detaliate. Dela compani'a Racovitiana pornira 200—300 barbati. Comandantele Mollinary ordina suprimerea inarmata a conturbarei. Rebelii sedusi pradara magazinulu companiei de arme si impusicaru pre unu suboficieru. Majorulu Rasich si doi oficieri cercaru a scapa cu fug'a. Incungiararea rebeliloru e probabile; pana de fatia in sa inca nu suntu prinsu. La fortareti'a Karlstadt pornesce unu batalionu militia de linia.

Agramu, 11 Octomvre. In 9 l. c. erupse in regimentulu confinariu din Ogulinu conturbari. Dela compani'a Racovitiana se pusera pre picioru 200—300 individi. Nu se scie cine ia condusu. Dupa scirea sositu mai intaiu majorulu Rasich aru fi prinsu. Comandantele superioru Mollinary ordina indata ca regimentele din pregiuru sa pornesca pentru de a suprima cu man'a inarmata pre rebeli. Rebelii pradara magazinulu companiei de arme si impusicaru la ocaziunea acésta pre unu suboficieru. Majorulu Rasich si doi oficieri fugira. In urm'a mesuriloru grabnice luate de comandantele incungiararea rebeliloru e probabila. La fortareti'a Karlstadt pornesce unu batalionu de linia spre intarirea garnisonei.

Agramu, 11 Octomvre. Mesuriloru energice luate de comandantele Mollinary le-a succesu a localisa conturbarea erupta in Racovit'a. Cercurile vecine suntu deplinu linisite si revolt'a suprimata.

Dincolo de Leit'a se umflase in dilele din urma cam tare udele parlamentarie, cu deosebire in diet'a Austriei inferioare. Unoru deputati le scapara cuvinte cam grele asupra regimulu; ba unii au lovit si mai departe.

Acum cetimu despre o crisa ministeriale ce privesce si pre cancelariulu imperiale. Partid'a nemtiesca tiene multu la sustinerea cancelariulu.

Parlamentulu imperiulu germanu s'a deschisu in 16 Octomvre prin unu mesagiu alu imperatulu.

Se scrie din Constantinopole jurnalulu „Correspondenti'a Slava“ ca generalulu Ignatieff lucréza preste capu pentru o aliantia intre Russi'a si Turci'a. Russi'a spaimentata de ambitiunea prussiana se gandesc a incheia o impatrita aliantia intre

Russi'a, Turci'a, Franci'a, si Denemark'a. Franci'a nu mai potienu simte necesitatea unei asemenea aliantie.

Noulu ministru de resbelu din Turci'a a gasitu armat'a in cea mai prosta stare. Nici unu corpu nu este astadi in stare de campania. Ministrulu voiesce a orgnisá trei sute cincideci mii omeni dupa sistemulu prussianu.

Celelalte sciri din Oriente n'au vre-o osebita importantia politica. Noulu mare viziru care a succedatu pre Aali Pasi'a, se ocupa a desface in parte ceea ce facuse predecesorele seu, totu asi'a cum se urméza la noi la fie-ce schimbare de ministeriu. Corpurile functionariloru s'au remaniatu de susu pana josu. Mehmed-Pasi'a taindu in carne viva si dandu lopta crancena favoritismulu, nu are altu in vedere de catu a pune ordinea si economi'a in cheltueli si a simplifica rotele mecanismulu administrativa. Si apoi numai ca administratoru reformatoriu este cunoscutu pana acum succesulu lui Aali-Pasi'a; lu vomu vedea cam catu pretinesce si ca barbatu de statu. Primulu seu debutu, in afacerea nunciulu apostolicu, fu destulu de fericitu, proba ca Mahmed-Pasi'a a remasu credinciosu traditiuniloru politice ate Portiei in privintia supusiloru crestini, si ca nu este de acei'a cari se si bésca in facia vre-unui actu seu sa se strecore prin pretensiiu hipocrite. Elu a respunsu monseniorului Franchi, scurtu si cuprindietoriu, ca Port'a nu pote permite nici o ingerintia a sântului seannu in afacerile religiose ale crestineloru otomani. Marele viziru pare a urma acésta-si principiu nepermitendu nici unu amestecu alu patriarhulu grecescu patronatu de Russi'a, in biseric'a bulgara. Urmandu acésta cele Turci'a, este cu totulu in dreptulu seu si nu obtiene simpatiele populatiuniloru.

Din sfara mai inregistramu deocamdata focurile cele multe din Russi'a si Americ'a.

Propunerea ceha de complanare.

Prag'a, 7 Octomvre.

Proiectulu cehu de adresa suna:

Prea inaltate imperatu si rege!

Prea gratiose Dómne!

Cuvintele gratiei regesci, cu care M. Vóstra a-ti bine-voitu a exprima in prea inaltulu rescriptu din 12 Septemvre recunoscerea positiunii de dreptu de statu coronei Boemiei si drepturiloru acestui regatu au aflatu resunetu imbucuratoriu in inimile nostre, curandu multe rane dureroase.

Cu consciintia superba audimu multiamitori ascurarea pomenirei prea inalte despre lealitatea nestramutavara, cu care a spriginitu populatiunea Boemiei tronulu regelui seu totu-deun'a — aceea si lealitate, pentru care amu tentionu si eserciatu de sánt'a nostra datorintia catre patri'a nostra, catre imperiu si monarchu a cavá totu-deun'a pentru drepturile coronei Boemiei.

Din punctulu acésta de vedere, pre care l'amu precisatu in adres'a respectuosa din 11 Septemvre 1870 si memorandumulu alaturatu ei si pre care-lu pronuncia protestările de dreptu depuse in sessiunea dietei din anulu 1870, mai departe conscii de insemnatatea catu si marginile mandatulu nostru — credemu a indeplini o datorintia patriotica, candu, urmandu provocarei preagratiouse a M. Vóstre, emanamu din spiritulu moderatiunii si impaciierei si planamu complanarea publica prin formularea aceloru principie, prin cari, dupa convingerea nostra in impregiarile date, dreptulu regatulu Boemiei aru poté capeta valore pre langa respectarea deplina a recerintieloru positiunii de potestate a imperiulu si pretensiunile drepte a celorlalte regate si tieri.

Noi amu consideratu in aceea respectulu obligatiuniloru M. Vóstre luete asupr'a-ve tocmai asiá precum susta neatingiveru datorint'a nóstra a conservá integritatea corónei Boemiei, dreptulu tieriei nóstre asiá dupa cum a isvoritu din istoria, dupa cum e basatu in contracte si asecuratu in modu solenelu din partea antecesoriiloru M. Vóstre.

In intielesulu acest'a amu compusu formarea nóua a relationiloru publice a Boemiei in unu siru de articoli fundamentali cari aru capelá prin votulu unei diete deplinu indreptatite si sanctiunea prea gratiósa a M. Vóstre valórea unei legi fundamentali a regatulu Boemiei.

Fideli convingeriloru nóstre despre inviolabilitatea dreptulu de statu intaritu prin juramentu si fideli asecurare nóstre date in adresele respectuóse din anulu 1870, totu odata in respectu cuviintiosu de actiunea prea gratiósiulu nostru monarca, nu puturamu face altu ce-va decâtu a recunósce cu stima in faptele deplinite acele momente si a le considerá de neviolabile, ceea ce in Ungari'a a devenitu prin contielegerea reichsratulu seu legalu cu M. Vóstra si prin juramentulu depusu de prea inaltu acel'a-si la ocaziunea incoronarei de dreptu si lege. Din acest'a cauza regatulu Boemiei aru declará mai pre urma in articoli fundamentali consimtierea sea cu contielegerea indeplinita la tempulu seu fára de elu cu regatulu Ungariei de legiuita.

Institutiunile comune tuturor regatelor si tieriloru aru capelá in fine prin adaugerea acestei declaratiuni in legile fundamentali ale regatulu Boemiei aceea securantia a recunóscrei comune care a aflu impregnarea loru intima si nedesp-tavera in acceptarea libera a Sanctiunei pragmatice.

Conformu acestei recunóscrei, relationile cu regatulu Ungariei s'aru regulá prin articoli fundamentali intr'unu modu care nu contradice nici spiritulu nici intielesulu verbalu alu legei ungueresci — o creștere egalu salvátore atâtu pentru intregulu câtu si pártile lui a acestoru relationi delasate tempulu si desvoltárei naturale a institutiuniloru de statu.

In articoli fundamentali s'au consideratu, cu același conscientiosu respectu de fia-care dreptu sustatatoriu, pretensiunile celoru-lalte regate si tieri.

Deca in ei remane rezervata regatulu Boemiei libertatea, basata in dreptulu si recerintiele tieriei, a decide insasi despre afacerile sele, a-si administrá insasi afacerile sele, nu aparu prin acest'a marginile indreptatirei celoru-lalte tieri violate in nici unu punctu, cáror'a din contra le este conservatu dreptulu dispunerii libere in regularea afaceriloru loru.

Pre câtu de otaritu a trebuitu sa ne opunemu totu-déun'a contr'a existintiei drepte a unei forme de statu de nou creatu, care — vis-a-vis de regatulu Ungariei — aru fi contopitu cele-lalte regate si tieri intr'unu modu, ce aru fi derimatu individualitatea politica a Boemiei; pre câtu de otaritu a trebuitu sa ne opunemu cá regatulu Boemiei sa nu-si póta perde cându-va positiunea ce i este avisata cá unui membru nemidilocitu si propriu indreptatitu alu monarchiei austriace prin istoria, dreptu si pondu facticu, din cauza ca obligamintele luete asupra-si au valóre numai fatia cu imperiulu intregu, nu fatia cu o parte a lui, totu asiá de departe a fostu totu-déun'a de noi a voi o instrainare de cele-lalte regate si tieri, cu care Boemi'a e impregnata de secolu in o legatura liberu alésa si fidelu conservata. De aceea noi prevenimu cu placere acestoru tieri si de asta data prin transpunerea desbaterei multoru afaceri momentóse la o adunare de delegati din tierile nemagiare cu conclucarea nóstra fratiésca spre resolvirea problemelor de statu si aru remanea rezervata otarirea proportiunei de contribuire la efecturile financiale a contielegerei libere deputatiuniloru dietali, asiá încátu aru fi dreptulu conservatu fia-cárei tieri a validitá votulu seu egalu ponderosu.

Regatulu Boemiei si aru dá consentiementulu seu la infiintirea unui senatu pentru de a asigurá fia-cárei tieri posibilitatea de a transpune complanarea diferentiloru care aru resultá din relationile tieriloru intre sine, unui arbitriu impartialu. O atare institutiune, care si are radacin'a sea in viet'i'a tieriloru si popóreloru si totu-si sta radicata preste cerculu cestiuniloru de di, ce suscita spiritele, aru contienea securantia liniscitóre a unei sentintie drepte.

Intru tóte câte se tiendu de determinarea relationiloru regatulu Boemiei faciá cu monarchi'a intregu, ne a condusa convingerea ca, in o legatura

de statu mai mare, ce contiene popóre si tieri, prosperarea pártiloru individuali totu esiá se promovéza prin asecurarea tuturor conditioniloru unitáti si potestáti intregului, pre cum poterea unui atare statu jace in poterea pártiloru lui, precum unitatea lui este basata in consentiementulu problemelor lui cu scopurile supreme ale natiuniloru, care lu compunu, si ea securantia si chisesi'a consistintiei unui atare statu jace in securantia chisesiei, care le ofere acestoru natiuni, a si vedea in institutiunile lui si sub scutulu pretegiatoriu alu potestáti lui, asecurata desvoltarea libera a existintiei loru morale si fisice. Prin urmare dorint'a nóstra a fostu a vedea regulate relationile publice ale Boemiei fatia cu monarchi'a, cá desvoltarea cea mai manósa a poteriloru spirituali si materiali ale patriei nóstre sa nu afe unu impedecamentu in recerintiele imperiului intregu, ci sa afe in securantia consistintiei sele securitatea scutulu propriu si prosperárei proprie.

In intielesulu acest'a amu rezervatu in articoli fundamentali legislatiunea in tóte afacerile, ce privesce numai tier'a nóstra si populatiunea ei, reprezentantiei tieriei — administrarea acestoru afaceri regimulu tieriei.

Representantia viitóre a regatulu Boemiei — ce se va compune din membri alesi dupa unu modu dreptu si probu decisu de dieta de incoronare — va fi in stare a restaurá pacea inimiloru, a prosperá poternice avantagiulu materialu prin o legislatiune corespunditóre relationiloru proprie ale tieriei si afimiliata cu spiritulu si caracterulu poporulu. E de speratu, caregimulu tieriei responsabile in sfer'a acestoru reprezentantie a legislatiunei, condusu de increderea tieriei si de convingerea comunu ca faptele loru suntu esecutarea legiloru decise de dieta — e de speratu ca unui atare regimu i va succede a dá ierasi valóre ferma autoritáti, francu marturisitu, adencu cutremurate si va delaturá pre lângu aceea prin unoscintia apríata de tíera si poporu discordi'a, va impaciu pretutindení, miciorá contraste si prin o simplificare a manipulárei pre lângu o insarcinare a tieriei încátu se póte crutiátore si dreptu repartita va corespunde unei administratiuni bune.

Totu asiá de otaritu ne amu nesuitu a spriginí si promová in totu modulu unitatea si poterea imperiului intregu, a conservá si confirmá legatur'a intima si nedespartivera a tuturor membriloru sei.

Considerándu marginile, care suntu prefapte resolvirei comune a afaceriloru comune prin contielegere cu Ungari'a a trebuitu sa conservamu regatulu Boemiei in tóte problemele neatinse prin acest'a contielegere, dreptulu pre deplinu de a dispune de sine insasi si de a se administrá, ceea ce i compete din tempii vechi si a devenitu prin neesecutarea sea cu atât'a mai pretiosu. Inse noi nu credemu a impliní acest'a datorintia prin o tenere neconditionata de forme de dreptu, ci — coprindeudu recerintiele tempulu si vietiei in intielesulu mai inaltu — credemu a aduce multe jertfe ponderóse necesarieloru intregului.

(Va urmá.)

Revolt'a albanesa.

Se scrie dela Scutari diuariulu „Levant Times“:

Este multu de facutu in Albani'a pentru a se regenerá acest'a sermana tíera, care páns si astadi se gasesce in aceeași stare cá in tempii de cucerire.

Orasiulu Scutari si districtele ce-lu incungiura posedu o multime de privilegie cari suntu sorgintea multoru abusuri.

Munteni platescu impositulu si suntu supusi la conscriptiune, dara n'au nici o urma de organizatiune administrativa.

Fia-care munte, cá Hotu, Chkrelu, Kastratu, Klimentu, Chalu, Chohu, Mirditie, are unu bolukbachu (representante) la Scutari. Acesti bolukbachi formeza unu consiliu alu munteniloru si decidu, in cele din urma, asupr'a tuturor afaceriloru cari i privescu.

Fia-care munte are unu siefu desemnatu de guvern, care este domnu absolutu. Dreptu ministrii au pre kodjabachii si bairakdari.

Tóta poporatiunea e armata dela micu pána la mare, in castre, lucréza cu pusic'a intr'o mána si cu fitilulu intr'alt'a.

La sosirea lui Mehmed Aali Pasi'a se adusera arme chiaru in orasie; negociatorii cari vindeau metasaria seu califea, care serveau o ceasica de cafea, aveau aerulu unor arsenale ambulante.

Acestu costumu avea ratiunea sea de a esistá la otomani in secele trecute cându arma'ta regulata nu esistá si trebuia o lunga trecere de tempu pentru a stringe o armata pre frontariile imperiului.

Atunci, in casulu unei declaratiuni de resbelu din partea venetianiloru seu unguiloru, se dá ordine boluhbachiloru, bairahdarii desfasurau stindardele prin satuletie si tóta lumea, musulmana si crestina se stringea pentru a combate pre inimiculu comunu; cáci, in aceste tienuturi, diferentiele religióse n'au fostu nici odata o cauza de desbinare.

Acésta stare de lucruri a facutu pre albanesi turburatori si selbatiei.

Agitárele partitei bonapartiste.

Déca le erá cu potintia imperialistiloru, pre lângu nisce rataciri atâtu de mari si de culpabile, sa mai dea o nóua proba despre zapacel'a in care suntu, n'aveau de câtu sa-si faca propriile loru laude in Francia, unu anu dupa capitularea dela Sedanu.

Ból'a le este fára leacu: nu se voru mai vindecá. Perderile si caderea nu i-au ucisu. Dupa catastrofa ce insisi au causat-o, i regasimu plini de aceea-si superbia si d'aceea-si usiurintia cá si alta-data, declarándu prin diuariile loru ca n'au comisu o singura gresiéla dela 2 Decemvre pána la Sedanu.

Nu imperiulu, ci guvernulu dela 4 Septemvre a adusu invasiunea si-a deschisu strainului calea Parisului. Republic'a a prosternatu Germaniei pre serman'a Francia cu piciórele si cu lámánile legate; ea a mánatu la Forbachu si la Wissemburg armate fára arme, fára munitiuni si fára provisioni in sferisitu totu republicanii, in decursu de optu-spre-diece ani de domnia, ne-au adusu tier'a in acésta stare d'oboséla si de sleire care a speriatu Europ'a.

Diuariile bonapartiste ne facu acésta demonstratiune c'o admirabile asecurare si unulu dintr'ensele declara ca ascépta „ór'a apropiata a justitiei.“

Ór'a justitiei! Tier'a credea ca ór'a justitiei sunase pentru imperiu celu putienu d'unu anu.

Pedéps'a dela Sedanu nu s'a credintu destulu de tare in comparatiune cu crimele si erorile ce trebuiau sa se pedepsésca; dara in sferisitu se paruse indestulátore multoru spirite alese. Acum pare-so ca imperialistii judeca altu-feliu: cernu o justitia si mai esemplara, care póte ca va veni odata!

Dara acésta nu trebuie s'o ceremu dela contemporani, ci dela istoria, care va vesteji imperiulu cu mai multa rigóre de câtu contemporanii.

Cu câtu tempulu trece mai multu, cu atât'a se perde si suvenirea despre divisiunile interióre, cu atât'a comerciulu si industri'a francesu se silesco sa-si relá activitatea de alta-data.

Obiectiunile ce se poteau radica, acum câtu-va tempu, in contr'a dorintiloru poporatiunei parisiane, cadiura unele dupa altele.

Diuariile monarchiste, care au cerutu trei luni dearendulu mantienerea stárei de asediu, s'au ferritu de a-si sustienea tes'a mai multu tempu. Intr'adeveru, astadi nimic'a nu mai póte justificá seu acúsá durat'a acestei situatiuni anormale si se póte dice ca astadi nu mai e nici unu motivu de a nu radica starea de asediu máne-poimáne, iéra nu preste siése luni.

Trupele germane au parasitu tóte locurile din giurulu Parisului si se asecura ca plecarea loru se va terminá regulatu. In intru liniscea e perfecta si locuitorii n'au alta grija decâtu sa repare, sub guvernulu republicei, ruin'a ce li s'a facutu averiloru loru mai întâiu prin resbelu si apoi printr'o lunga inactiune.

Numai imperialistii se svárcolescu, ce e dreptu, dara atitudinea poporatiunei e de ajunsu spre a-i oprí in limitele unei prudente reserve.

„L'Avanir national.“

Revista diuaristica.

„Corespondinti'a Havas“, cu dat'a 27 Septemvre, transmite dela Vien'a diuarielor straine urmátorele comunicatiuni:

Cestiunea d'o crisa ministeriale se radica din nou.

Se vorbesce ca ministrulu de justitia alu Austro-Ungariei, doctorele Habietnek si baronulu Holzgethan, ministrulu de financia, au sa se retraga.

Retragerea celui din urma, carele deja si-ar fi dat de mai multe ori demisionarea, pare ceva sigur, pre cându a ministrului justitiei este inca indoioasa.

D'alintrele, politic'a e pre deplinu straina de acésta miscare, care, in tóte casurile, nu va modifica intru nimicu situatiunea.

D. de Hohenwart, remanendu, n'are sa schimbe din cabinetulu seu de cátu dóue nume.

Si nu numai ca presedintele ministeriului remâne, dara positiunea sea se consolidéza.

O corespondintia adresata dela Vien'a diuariului „Politik“ din Prag'a, corespondintia despre care diuariulu „Morgenpost“ crede ca a fostu inspirata ministrului din intru, este fórté semnificativa in acésta privintia.

Imperatulu, se dice, tiene cu taria la program'a si resolutiunea sea, si sustiene energicu ministeriulu Hohenwart cu repetite probe de incredere.

Raporturile suveranului austro-magiaru cu ministrulu seu suntu asiá de bune, asiá de amicali, asiá de afabili, in cátu imperatulu i-a transmis ade-sea la Pest'a semne de aprobare si de incurajare.

Dificultátile cu cari are sa se lupte compromisulu facutu surprindu asiá de putienu pre suveranu, cá si pre ministrulu seu.

Dela inceputu imperatulu a fostu — déca se póte intrebuintiá acésta expresiune, — colaboratorele celu mai zelosu si mai activu alu ministrului; a luat parte la tóte lucrurile sea; a discutatú tóte eventualitátile resistintiei probabile, si nici odata unu principe nu s'a ocupatu asiá de multu cu contienutulu si redactiunea unei programe politice a ministrului seu cá Franciscu Iosifu, in acésta circumstantia.

Suveranulu si ministrulu culegu astadi fructulu acestei intielegeri leale si depline, in sensulu ca, in presentia dificultátiloru actuali, suntu absoluti siguri unulu de altulu. Din contr'a, imperatulu da probe de incredere si firm'a sea resolutiune in scrisu, in locu d'a le dá, cá alta-data, din graiu.

Aceea-si corespondintia, adauge cá post-scriptum :

La 28 curente séu mai târziu, va avé locu întórcerea imperatului, si atunci se va luá otarirea care trebuie sa arete conducerea díoru de Beust si Hofmann.

Acést'a póte ca insemnéza a naintá cu incetulu in gresiéla; dara nu este mai putienu adevératu cáci se considera in generale cá fórté amenintiata positiunea cancelarului si ca elu insusi nu-si face alta ilusiune despre imposibilitatea eventuale de a-si pastrá postululu.

„Loydulu“ din Pest'a atribuisé guvernului din Vien'a intentiunea d'a luá mesuri de rigóre in contr'a preseii. S'a anuntiatu chiaru suprimirea in curendu pre calea administrativa a diuariiloru „Nou'a Presa-Libera“, „Tagblatt“, si „Vorstadt-Zeitung.“

„Nón'a-Presa-libera“ declara ca nu crede suprimirea de care se vorbesce : legea n'o autorisa in nici unu chipu : aru fi, in adeveru, unu actu de spoliare séu de confiscare a proprietátiei, de care diuariulu face ministrului onórea d'a lu crede incapabile.

Intempináriloru ce face díu Vilbortu analizei notei díu de Beust, tramisa agintiloru sei in privintia intálniciloru dela Gastein si Salzburgu, analiza reproducu de noi dupa „Times“ :

Austro-Ungari'a.

Austri'a suferise teribil'a isbire dela Sadow'a c'o firmitate demna si mándra cáre-i atrasese simpatiele întregéi Europe. Departe d'a se desperá, se devotase cu curagiu, chiaru d'a dóu'a-di dupa desastru, operei de regeneratiune interióra. Redase Ungari'a ei inse-si, o rupsese cu funest'a politica a concordatului dela 1855 si inscriesé in constitutiunea din Decemvru, 1867 principiile esentiali ale tuturoru libertátiloru modernu. In acéla-si tempu se aplicase la reorganizarea poterilu militare, si silintiele sea produsera nisee rezultate atátu de ferice, in cátu — abiá unu anu dupa Sadow'a — curtea din Berlinu si curtea dela Tuelerii 'si disputau aliántia ei.

D. de Beust avú atunci inteligintia politica de a nu imbratisá acele periculóse oferiri. Avea dinaintea ochiloru luminos'a tradare a Prussiei, dupa intálnirea dela Gastein; sciá ca nimeni nu se póte crede mai dinainte conspiratorelui coronatu care compromitea onórea si interesele Franciei in nisee

intrige diplomatice demne de mila, conduse deodata in contr'a Prussiei si in contr'a Austriei, si care nu reesise decátu de a se prinde in propri'a-i cursa.

Dela 1867 pâna la 1870, Austro-Ungari'a se mantienú intr'o atitudine esentialmente defensiva si pastrá intrég'a libertate a aliántiloru sea. Acést'a érá o politica de bunu simtiu si prudente, conforma si adevératelorú interese ale unui statú formatu de mai multe grupe nationali, cari nu suntu unite între denselé decátu printr'o legatura dinastica si prin necesitatea aperierei comune.

Dara eata ca d. de Beust parasese de odata acésta frumósa si solida situatiune in care Austro-Ungari'a 'si gasea complet'a independintia si intrég'a-i libertate de actiune, intr'unu rolú de neutralitate armata, pentru aperiarea comuna a popóreloru sea. Se lasa a i se legá mân'a de díu de Bismarck la Gastein, si decide pre imperatulu Franciscu Iosifu I se mérga a-si intinde obradiulu cátra imperatulu Vilhelmu la Salzburgu. Sarutulu din 1871 sterge sarutulu din 1865. Habsburg abdica la picioréle lui Hohenzollern.

Ca suveranul se saruta astadi pentru a se tradá máne, putienu ne-arú pasá, déca aceste sarutári si déca aceste tradári nu costa pre natiuni celu mai bunu din sángele lorú si tóta bogatiéle ce au. Dara, in acést'a inscintiare a Austro-Ungariéi cátra Germani'a imperiale, despotica, armata pentru cucerire, este pre fatia o nóua amenintiare pentru pacea si pentru libertatea popóreloru europene.

Nu vomu catá a ghici cum interesele magiariloru si slaviloru, cari forméza trei din patru párti din poporatiunea statului austro-ungaru „mergu mai pretutindeni paralelu unele cu altele si nu potú prin urmare decátu a castigá fiindu urmarite in comunu.“ Acést'a e o enigma nediscifrabile séu, cá sa dicemu mai bine, e o aiasma a curtiei.

D. de Beust aru fi grozavu de abile déca aru poté convinge guvernele europene ca acele 28 de millióne de poporatiune negermana si ca monarchi'a austro-ungara ea insasi urmaresce „mai pretutindeni“ acelea-si scopuri politice cá si Germani'a cucerita de Prussia, si suntu interesate cá Franci'a sa stea pentru totu-déun'a desmembrate de cucerirea prusiana.

D. de Beust se declara amicu sinceru alu Franciei si i ofera bunele-i oficie pre lângá d. de Bismarck. Ii multiamimu pentru binevoitórele-i intentiuni; dara cum a pututu primí dela mortálu-ne inimicu dém'n'a de mila missiune de a spune in fatia Franciei ca trebuie sa renuntie la sperantia de a-si reconstrúi odata integritatea-i teritoriale distrusa, de a-si restabilí dreptulu nationalu tavalitu in picióre prin cucerire?

D. de Bismarck a voitu cá d. de Beust sa ne spuie ca patriotii francesi trebuie sa renuntie la nisee „idei de resbunare fára sperantia.“ Óre d. de Beust vrea sa puie tóte fortiele Austro-Ungariéi in servitiulu acestui programu politicu! E liberu Habsburgulu sa se umilésca la genunchii Hohenzollernului, liberu d. de Beust, dupa palm'a dela Gastein, sa uite tradarea dela 1866 si sa-si intinda celu altu obrazu díu de Bismarck.

In Franci'a nu impingemu pâna acolo umilintia crestina. Pre cátu tempu vomu fi o natiune, vomu protestá in contr'a distructiunei patriei nóstre prin cucerire : vomu consacrá tóta inteligintia, poterea si avuti'a spre a resbuná injuriéle strainului, a ne radicá dreptulu nationalu nimicitu, a ne desrobi pre fratiu din Alsacia si Loren'a. Si acestea nu suntú idei de resbunare, noi urmarimu victori'a definitiva a justitiei ultragiata in persón'a nóstra, pentru tóte popórele sdrobite cá noi sub loviturile fortiei.

D'a : caus'a nóstra e a tuturoru natiuniloru cari aspira la triumfulu justitiei, libertátiei, dreptulu modernu. D. de Bismarck intieles-o pré bine acést'a, si de aceea a impusu díu de Beust „nisee resolutiuni scrise“ adeca unu tratatu „pentru aperiarea intereselorú sociali in contr'a uneltiriloru partitei anarchice in Europa.“ Nu numai internationalei declará resbelu despotismulu germanu : pre republicani, pre ómenii liberi in cugetare si liberi in consciintia e vorb'e de a-i invinge si de a-i sdrobi nu numai in Franci'a, dara chiaru in tóta Europ'a.

Acést'a e o desfidere pre care autocrati'a din grati'a lui Dumnezeu o arunca societátiei moderne, fundata pre dreptulu popularu.

Ei bine, acésta desfidere o radicamu c'o inimatare, sicuri ca tóte poterile coalisate ale reactiunii europene suntú ne putincióse astadi, cá si in 1792 si in 1815, in faci'a principiiloru revolutiunii.

„Le Siècle.“

J. Vilbortu.

Unu respunsu.

In nrulu 72 a aparutu unu articulu „Iperliberalismu, ipernationalismu, si iperprogresismu“, combatendu articulu meu din Albin'a nr. 46. „Date istorice despre inspectiunea scolara de o s e b i u U n g a r i ' a.“

Multu m'amú cugetatu, ca óre se replicu? a) pentru ca nu sum Apollo cá se potú capacítá pre díu „unu clericalu“ de óre-ce dice ca trebuie sa fia unu Apollo, si inca mare, care 'lu va poté capacítá; b) pentru ca lasándu-me afundu in denelirea obiectului, si esperatiiloru mele me temu sa nu atitiu vre-o cértá, carea nu aru aduce nici unu folosu cu sine.

Premitu observatiunea, ca respunsulu trebuiá sa ni se dee in Albin'a, unde s'a tiparitu articulu meu, séu in „T. R.“ sa se fia republicatu întregu, cáci altcum on. cetitori nu vorú avé idea chiara despre totulu, — si se cuvenea cá sa fia scrisu de autoriu cá sa se véda, cine se intereseza de necesarile nationale.

Díu „unu clericalu“ si lungesce articulu cu idei, ce nu s'au tienutu de articulu meu, si face in parte mare, deductiuni, ce eu logice nu le aflu posibile din obiectulu ce s'au pertractatu. A descalci póte e a me bagá in diatriba lunga, dara acést'a nu o facu, ci voiu respunde pre scurtu.

E lucru tristu, cádu natiunea intréga e superata, ca trebile scolare nu progreséza precum se cere pentru mantuirea ei si unu clericalu afla, ca eu pretindu iperprogresismu, etc. Déca bunastarea scóleloru amú putea-o clasificá cu 100 de graduri, eu aflu pre románi abiá la gradulu 15—20 si cádu eu dícu ca nu e bine, díu combatoriu crede ca eu vréu iperprogresu adeca ce se póte cugeta preste progresu, si cine vré mai multu, e ipernationalistu etc.

E greu de a aduce cestiunea acést'a in curatu, cu díu combatoriu, pentru ca dice ca intielepiciunea practica lipsesce dela natiunea romána lucrándu dupa anima si nu dupa minte. In urmare séu pre mine, séu pre densulu, natiunea nu ne va pricepe, — de-si — eu dícu, ca popórele au instinctu, au anima si mai a dese ori au scapatu de periculu dupa cum le-a spusu anim'a si nu mintea. (R.)

In respunsulu díu clericalu amú aflatu de nou smint'a, idea retacita, cádu ierarchi'a, institutiunea bisericésca intréga se confunda si identica cu clerulu; si ierarchi'a, precum au dísu barbati de frunte, cetatea nóstra nime nu vré sa o vateme. Eu nu amú vorbitu de emanciparea invetiatoriloru de ierarchia, bisericá, ci de cleru, *) — si denegu a-sertiunea combatoriolui, ca la noi invetiatorii suntú emancipati, si emanciparea e planta esotica.

Pricepemú cu totii, in ce stare politica ne aflámú, si ca e consultu si de lipsa, cá scólele sa le aducemu sub scutulu bisericéi, ierarchiei, dara nime sa nu esplice acést'a ca pre mân'a unoru preóti. — Natiunea conóscé pre toti barbati sei buni din cleru si le-arú potea incredintia tóte ale poporului între ori-ce impregiurári, dara suntú mai multi acéi'a, cari din posetiunea de astadi canta numai folóse proprii materiale. — Pána acést'a e posibilu, e proba ca organismulu fatia cu scólele nu e bunu.

In delaturarea reului se cuprinde emanciparea invetiatoriloru si in parte si a scóleloru. —

Avemu statutu organicu in multe privintie fórté bunu, dara chiaru organismulu scolariu e mancu. S'a fácutu observatiunea acést'a si in congressu, in sa s'a stabilitu principiulu, ca statutu sa nu se modifice asiá curendu, — a fostu oportunitate.

Instructiunea scolara prossima chiaru in punctulu acést'a a remasu iéra mai manca, si amú esperiatu ca comisiunea scolara nu pré avé voia ca sa taia mai afundu in acestu organismu. Multi potú cugetá caus'a. (Beata simplicitas! R.)

Din lips'a acestui organismu, sínódele episcopesci aflara módiri deósebite pentru regularea inspectiunei scolare, — unu factoru, séu o autoritate de frunte. Facura decentralisare mare cu atáti'a inspectori.

Repetimú, ca e imposibilu cá sa avemu sporu, pentru ca organizarea inspectiunei e rea. Organismulu consistoriului, si in privintia scóleloru in specié a senatului scolariu, dupa parerea mea, e bunu dar' reulu e in protopopiate, in inspectiunile districtuale.

Eu dorescu in tóta dieces'a doi inspectori civilii, fia acéi'a lângá senatulu scolariu séu fia esmisu senatulu, — doi, pentru ca diecesele suntú mari, doi barbati de diligintia si onestate, cá sa conduca

*) Bravo! N'aru fi bine sa scótemu pre preóti si din bisericá?

trebile scolare în uniformitate, că sa înceteze o multime de abusuri.

Din multi inspectori a-i unei diecese vr'o 10. tienu scólele numai amurtite, vr'o 10. le tienu numai de vegetare, și numai vr'o 10. părți ale diecesei traiescu. O icóna, că a unui arbore cu crenges, unele cu frundie galbene, și frundie verdi.

Eu nu credu ca acestu arbore sa aduca fructe destule. O asemenea istetie, asemenea spiritu sa fia în totu trupulu.

Trebele personale etc. a invetiatorilor sa tréca prin influint'a aceluor inspectori, sa nu se véda invetiatori trasi și împinsi din partea preoților și atunci amu satisfacutu și emancipatu și cursului de progresu și amu curmatu abusurile cele mai mari și multe, și se va dá o directiune morala trupului întregu.

Si mai nainte de a ajunge scólele noastre sub consistoriele noastre, sub protopopi, preoti, tendint'a acestor'a a fostu de a domni preste invetiatori în multe moduri; adă a crescutu reulu acest'a și mai mare, și eu credu ca e cunoscutu, necasurile și amaratiunile între invetiatori și preoti suntu totu spre daun'a publica.

Firesece ca pentru inspectori trebuie plata buna, (vedi ast'a e hub'a! R.) dar' mai bine sa platimu, decâtu sa se pericliteze crescerea generatiunilor întregi. Lucrulu de pomana séu de claca de adă nu sporesce nemicu și apoi se abuzeza prea tare cu dicerea aceea din sânt'a scriptura: „Sa nu legi gur'a bouului ce triera“. Dara ce folosu de claca déca sa mânca trieratur'a.*)

Dr. Marienescu.

Romani'a.

Congresulu preseii române este nedubiu cestiunea carea priméza cu multu, septamân'a acest'a, pre asup'a tuturor celor'a-lalte cestiuni. Lui dara primele linie.

Cu tóte erorile unei junimi mai multu generósa de câtu prudenta și cu tactu, — congresulu este adă o realitate, un'a din acele rari realizari de doruri ale inimei române, în tempii acest'i de crivettie aprigi! Acésta realizare, o facu posibilu, cu tóte gresielile, numai acea iubire de tíera, de natiune, care bate în peptulu tuturor grupurilor, constituindu, în trecutu marele și mâne neinviensulu partidu nationale românescu!

Intronirea prima a congresului avu locu Vineri sér'a la 8 óre în sal'a Ateneului român. Au fostu de fatia, pre câtu ne amintimu, reprezentantii urmatórelor foi:

„Romanulu“, „Telegrafulu“, „Column'a lui Trajanu“, „Orientulu“, „Opiniunea publica“, „Revist'a Romanismului“, „Gazet'a de Bacau“, „Semnatorulu“ (din Berladu), „Uniunea liberala“ din Iassi, „Informationile“ din Galati, „Asmodeu“, „Daraculu“, „Ghimpele“, „Sarsaila“, „Poporulu“ și „Informationile“ din Bucuresti.

D. Urechia amintindu ca initiativ'a congresului a venitu dela „Uniunea liberala“ din Iassi propuse și congresulu primu cá d. Holbanu, reprezentantele „Uniunii liberala“ se ia presiedint'a provisoriu. Dupa acést'a congresulu adopta proponerea presiedintelui provisoriu de a margini pentru acea séra lucrările numai la alegerea unui altu locale mai apropiatu și a defige diu'a primei introniri, în adastarea sosirei și a altor reprezentanti ai preseii din tíera.

Asiá, se defipse diu'a intronirei „prime“ pre mâne Dumineca, 3 Octomvre la 2 óre p. m. și de locale se alese sal'a otelului Lazaru.

„Inform. buc.“

Varietáti.

Indreptare. Cu privire la notiti'a între „Varietáti“ din nrulu „Telegrafului Romanu“ 76 a. c.: despre chirotesia P. Vicariu archiepiscopescu N. Pope'a de Archimandritu avemu de a face urmatórea indreptare ca adeca, dupa cum ne-amu convinsu din insusi protocolulu sinodului archiepiscopescu anulu din 1871, P. Vicariu Nicolau Pope'a s'a promovatu de Archimandritu archiepiscopescu cu titulu de „Archimandritu și Vicariu archiepiscopescu.“

** Denumiri. Procurori de statu s'au

*) Apoi sa mai díca cine-va ca nu avemu barbati! R.

denumitu pentru Bistritia: Gustavu Lang; în Brașiovu: Adolfu Kenyeres; în Dev'a Simeonu Horvatu; în Alb'a-Iuli'a Gavriulu Hentér; în Clusiu Mich. Sebestyen; în M. Osiorheiu: Nicolau Szilagy; în Săbiu Albertu Arz de Straussenburg; în Sighisóia: Stefanu Theil; în Seps-Szt.-György: Ios. Nestor; în Gherla: Ladislau Papp; în Sz Udvarhely: Martinu Szöcs; în Turd'a Emaricu Senard.

** Cholera. Jurnalulu medicale anglesu, „The Lancet“, da urmatórea notitia în privint'a cholerei asiaticé:

„Cholera epidemica domina în momentul de fatia, în pasialiculu din Bagdad, în provinciile australi și la nord-estulu Persiei, în provinciile transcaucasiane ale Rusiei, în mai multe porturi rusesci din Marea-Négra și Marea-de-Azovu, și dincóce și dincolo de Rusi'a européna; astefeliu și în provinciile germane, pre Baltic'a și pre Marea-de-Nord. Morbulu se incepe dela pasialiculu din Bagdad în Hedjar, dela Marea-Négra la Bosphor, și din provinciile maritime ale Germaniei în părțile centrale ale imperiului rusescu. În present'i'a acestei epidemii a cholerei, care se întinde pre unu spatiu asiá de considerabile, și care a stationatu în porturile Europei occidentale, și avendu în vedere crescerea sea în aceste localitáti, nu putemu fi departe de primejd'i de a fi napaditi aci în Engliter'a de acésta epidemie; de aceea cata sa insistámo de tempuriu pre lángea autoritátele competenti, spre a luá mesurile necesarie de intempinarea cholerei.“

„Orient.“

Concursu.

Pentru ocuparea statiunii invetiatorești dela scól'a confesionala greco-or. din comun'a Cior'a. protopresbiteratul Sabesiuului sa escria concursu pâna la finea lunei lui Octomvre stilulu vechiu 1871. —

Emolumentele suntu 120 fl. v. a. în bani, cortelu cu gradina și lemne pentru incalditu; doritorii de a ocupá mentionat'a statiune au sa-si tramita cererile [providiute cu documentele recerute de statutulu organicu și legea scolara provisorie pâna la terminulu de susu inspectiunii scolare districtuale respective.

Sabesiu 1. Octom. 1871.

I. Tipeiu,
Prot.

89—1

Concursu.

Pentru ocuparea postului de invetiatoriu la scól'u gr. or. în Vurperu, tractulu protopr. alu Sabesiuului se deschide prin acést'a concursu pâna în 17 Octobre a. c. st. v.

Emolumentele suntu 200 fiorini v. a. cuartiru liberu și lemne de incalditu.

Concurentii, provediuti cu documentele prescise în statutulu organicu, sa se adreseze la inspectoratul scolare subscrisu în terminulu prefíptu.

Vurperu în 20 Sept. 1871.

Inspectoratul scol. gr. or. prot.
alu tractului Sabesiuului.

86—2

Concursu.

Pentru ocuparea postului de invetiatoriu la scól'a confesionala gr. or. în Pette de Câmpia, protopopiatulu Muresiu-Osiorheiuului, cu salariu anulu de 100 fl. v. a. din lad'a bisericeii, folosirea a 10 juguri de pamentu aratoriu și de fenatiu, cuartiru liberu, și grâdina de legumi, se deschide prin acést'a concursu pâna la 8 Novembre 1871 diu'a SS. Michailu și Gavriulu.

Concurentii provediendu-si recursulu cu atestatu de botezu, și ca au absolvatu cursulu pedagogicu, au a se adresá pre disulu terminu cátra subscrisulu în Muresiu-Osiorheiu 20 Sept. 1871.

Parteniu de Trombitasiu,
protopopu.

(93—2)

Concursu.

Sa publica pâna în 14 díle Novembre 1871. pentru unu invetiatoriu la scól'a confesionala greco-or. în Erdő-Szent-György, protopresbiteratul Muresiu-Osiorheiuului.

Salariulu anulu 200 fl. v. v. cuartiru liberu și lemne de focu.

Concurentele are a-si documentá religiunea cu adevérintia de botezu, cualificatiune cu atestatu despre absolvirea studiiloru teologice, séu preparandiale, avendu cu-

noscenti'a limbei magiare și a cantariloru bisericesci, se va aterne concursulu prin posta subscrisului pâna la diu'a denumita, cându se va face și alegerea.

Muresiu-Osiorheiu 28 Septemvre 1871.

Parteniu de Trombitasiu,
(1—3) protopresbiteru.

Concursu.

Devenindu vacanta statiunea de invetiatoriu la scól'a confesionala româna gr. or. din comun'a Siebesiuului mare, protopresbiteratul Clusiuului, se escrie concursu pâna în 14 Octomvre 1871.

Venitulu invetiatoreșcu, la asésta statiune, este: 200 fl. v. a. locuintia libera în localitatea scólei și lemnele debuin. íose pentru incalditu — și fieru. —

Doritorii de a ocupá acésta statiune au a-si adresá concursele, prin subscrisulu, cátra sinodulu parochialu bine instruate în sensulu Statutului organicu congresualu din 1868, celu multu pâna în 9 Octomvre, cá asiá în 14 Oct. negresitu se póta urmá alegerea. —

În contielegere cu comitetulu parochialu,

Clusiu, 25 Septemvre 1871.

V. Rosiescu,

(50—3)

protop. gr. or.

Citatiune edictale.

Mari'a Spornicu din Cohalmu. carea de mai multu tempu a parasitu cu necredintia pre legiuitulu ei sociu Nicolau Magdunu de releg. gr. cat. totu din Cohalmu, nesciindu-se loculu ubicatiunii sele, — se citeza prin acést'a, cá în terminu de unu anu de díle dela datulu escrierii acestui edictu sa se infacisiedie la subscrisulu scaunu protopopescu, cáci la din contra și în absent'i'e densei se va pertractá și decide — pre bas'a S.S. canóne ale bisericeii nóstre ort. res. — procesulu divortiale incaminatu asupra-i de barbatulu ei.

Cati'a 19 Augustu 1871.

Scaunulu ppecsu gr. orient. alu Cohalmului,
cá foru matrimoniale.

Nicolau D. Mircea,

88—1

Adm. ppecsu.

Edictu.

Ioann'a nasc. Florea din Tilis'e'n, sub datulu de astadi au incaminatu la forulu matrimoniale subscrisu procesu divortiale asup'a barbatului ei Vasiliu Iug'a totu din Tilis'e'a scaun. Saliseei. Deci fiindu ca numitulu barbatu absentéza din loculu nascerei sele și din patria de siepte ani și nu scio loculu aflárei lui, același se indetoreza prin acést'a, cá în terminu de unu anu sa se infatísieze inaintea acestui foru matrimoniale, pentru ca la din contra, și fára de elu se voru otári cele de lege prescise.

Săbiu, 1 Octomvre 1871.

Forulu matrimoniale gr. res. alu tract.
(1—3) protop. alu Săbiului I.

Edictu.

An'a nascuta Oprea Montiu de religiunea gr. orientala din Resinari, carea aprópe de doi ani a paresitu cu necredintia pre legiuitulu seu barbatu Michailu Craciunu totu din Resinari, se citeza prin acést'a a se infatísia inaintea subsemnatului scaunu protopresbiteralu, cáci din contra dupa trecerea unui anu și o dí se va luá în pertractare actiunea presentata la 7 Sept. a. c. contr'a ei și se va aduce sentintia și în absent'i'a ei întru întielesulu canónelorulu s. nóstre bisericeii.

Săbiu, 20 Sept. 1871.

Scaunulu protopresbiteralu gr. or tract.
Îl alu Săbiului.

I. Popescu,
protopresbiteru.

(89—3)

„Albin'a“

Institutulu de creditu și de economii.

Terminulu pentru subscrierea de actiuni la „Institutulu de creditu și de economii „Albin'a“ se prelungesce prin acést'a pâna în 30 Noemvre c. n. a. c. cu acelu adaosu, ca alta prolongire nu va mai urmá la nici o intemulare.

Condiitiunile románu cele cunoscute.

Săbiu, 15 Octomvre 1871.

Comitetulu fundatoriu.